

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžrk/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 7015201038
Dátum vydania rozhodnutia: 22.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7015201038.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): P. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Q. Č.. XX, zast. JUDr. Peter Franko, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Popradská 82, 040 11 Košice, IČO: 47 254 980 proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Komenského 52, 041 26 Košice, za účasti: 1/ AGRO OR, s.r.o., so sídlom Hospodársky dvor Gyňov 193, Gyňov, IČO: 36 568 732, 2/ QUATTRO trade AGRO, s.r.o., so sídlom Šafárikova 71, Rožňava, IČO: 36 190 012, 3/ D.. E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, 4/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q.E. XXXX/XX, A., 5/ X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, 6/ K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, 7/ Ľ. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, 8/ Obec Kechnec, Kechnec 19, IČO: 00 690 261, účastníci konania 3/ až 8/ zast. advokátskou kanceláriou Vojčík & Partners, s.r.o., so sídlom Rázusova 28, 040 01 Košice, o všeobecnej správnej žalobe, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 1. júna 2017 sp. zn. 7S/112/2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Sťažovateľovi a žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Ďalším účastníkom konania v 3. až 8. rade p r i z n á v a voči sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinností, ktorú im správny súd uložil.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. OU-KE-OOP4-2015/024008/SZC z 24.07.2015 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný ako príslušný orgán štátnej správy na úseku poľovníctva podľa § 71 ods. 2 zák. č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 274/2009 Z.z.“) a podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Košice - okolie, pozemkového a lesného odboru č. OU-KS-PLO-2015/000110/Hu z 23.03.2015 (ďalej len „prvostupňový orgán“ resp. „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým žiadosti vlastníkov poľovných pozemkov zastúpených splnomocnencami P. Q., Q. XX, XXX XX Q., AGRO OR, s.r.o., Hospodársky dvor Gyňov 193, 044 14 Gyňov, v zastúpení G. H. a QUATTRO trade AGRO s.r.o., Šafárikova 17, 048 01 Rožňava z 06.06.2013, doručenej na Obvodný lesný úrad v Košiciach, odbor lesného hospodárstva a poľovníctva dňa 06.06.2013 o uznanie poľovného revíru Q. - B. v katastrálnych územiach Q. T. B. podľa § 3 a § 4 zák. č. 274/2009 Z.z. nevyhovet a poľovný revír Q. - B. neuznal.

2. Žalovaný v nadväznosti na odvolacie námietky trval na právnom názore, že správny orgán nemôže začať konanie vo veci zmeny hranice uznaného poľovného revíru z vlastného podnetu pri aplikácii § 18 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko v § 10 ods. 1 zák. č. 274/2009 Z.z. je uvedené kto môže podať žiadosť o zmenu hraníc uznaného poľovného revíru. Žiadosť o zmenu hranice musí teda podať vlastník poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru, čím sa sleduje právna ochrana vlastníkov, ktorí žiadali o uznanie poľovného revíru E.. Takáto žiadosť nebola prvostupňovému orgánu podaná.

3. Žalovaný zdôraznil, že v čase konania správneho orgánu o uznaní poľovného revíru Q. - B., boli poľovné pozemky navrhované na uznanie poľovného revíru Q. - B. začlenené do poľovného revíru E., ktorý bol uznaný právoplatným rozhodnutím Okresného úradu Košice - okolie č. 2003/00039-Čt z 27.10.2003). Z ustanovení § 3 a 4 zák. č. 274/2009 Z.z. vyplýva, že nie je možné uznať poľovný revír z pozemkov už začlenených do uznaného poľovného revíru. Zák. č. 274/2009 Z.z. neumožňuje zrušiť právoplatné rozhodnutie vydané v správnom konaní vo veci uznania poľovného revíru, vydaním nového rozhodnutia. V súlade s § 10 ods. 6 zák. č. 274/2009 Z.z. až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o zmene hranice poľovného revíru stráca platnosť predchádzajúce rozhodnutie o uznaní. Konanie o uznaní poľovného revíru podľa § 3 a 4 zák. č. 274/2009 Z.z. však nie je konaním o zmene hraníc poľovného revíru podľa § 9 a 10 zák. č. 274/2009 Z.z. Na základe uvedeného musí konanie o uznanie poľovného revíru Q.-B. predchádzať konanie o zmene hraníc poľovného revíru E..

4. Žalovaný k námietke o neaplikácii § 19 ods. 2 a 3 Správneho poriadku uviedol, že prvostupňovému orgánu nebola podaná žiadosť o zmenu hraníc poľovného revíru E., ale žiadosť o uznanie poľovného revíru Q.-B. a prvostupňový orgán navyše upovedomil účastníkov konania o uznanie poľovného revíru Q.-B. listom z 06.02.2015 o tom, že je nutné, aby konaniu o uznanie predchádzalo konanie o zmene hraníc poľovného revíru E.. Žalovaný opakovane poukázal, že pri zmene hraníc poľovného revíru sa jedná o návrhové konanie (návrh podáva vlastník/vlastníci poľovného revíru) a poznamenal, že je stanovený aj iný správny poplatok ako pri uznaní poľovného revíru.

II.

Konanie na správnom súde

5. Žalobou podanou na Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) 07.09.2015 sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého aj prvostupňového rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov, zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

6. Krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie v právnych medziach žaloby, konajúc podľa zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“), oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu správnych orgánov oboch stupňov, právne vyhodnotil aj v konaní predložené písomné vyjadrenia žalovaného a ďalších účastníkov konania a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

7. Krajský súd konštatoval, že zásadnou otázkou pre rozhodnutie je posúdenie žalobcom zdôrazňovanej možnosti žalovaného a prvostupňového orgánu postupovať v konaní o uplatnenom nároku v administratívnom konaní z hľadiska jeho obsahu podľa právnych kritérií obsiahnutých v § 9 a § 10 zák. č. 274/2009 Z.z., teda nie podľa procedúry obsiahnutej v § 3 až § 5 zák. č. 274/2009 Z.z.

8. Krajský súd v zmysle § 79 ods. 1 a 2 zák. č. 274/2009 Z.z. a § 18 ods. 1 a 2 Správneho poriadku poukázal na aplikáciu Správneho poriadku a žiadosť vlastníkov poľovných pozemkov zastúpených žalobcom z 06.06.2013, ktorá je z procesnoprávneho hľadiska, ako aj z hľadiska vyhodnotenia prípadnej dôvodnosti žalobných námietok určujúcou pre súdne preskúmovacie konanie a zdôraznil tzv. dispozičnú zásadu v správnom konaní.

9. Krajský súd mal za to, že predmet a obsah administratívneho konania v preskúmvanej právnej veci bol od samého počiatku zreteľne daný obsahom návrhu na začatie konania - žiadosti o uznanie poľovného revíru z 06.06.2013, ktorá je súčasťou administratívneho spisu. Z obsahu administratívneho spisu zároveň vyplýva, že ani v priebehu administratívneho konania nedošlo k zmene jeho predmetu. Z obsahu žiadosti o uznanie poľovného revíru z 06.06.2013 vyplýva, že „vlastníci poľovných pozemkov zastúpení splnomocnencami zvolenými na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov konanom dňa 05.06.2013 uvedených v prílohe č. 1 tejto žiadosti v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 a nasl. zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov, týmto podávam žiadosť o uznanie poľovného revíru Q. - B. vytvorených z našich pozemkov v katastrálnom území obcí Q. T. B.“

10. Krajský súd poukázal na obsah napadnutého rozhodnutia a za správne a súladné so zákonom považuje krajský súd závery žalovaného, podľa ktorých nie je možné v zmysle § 3 a 4 zák. č. 274/2009 Z.z. uznať poľovný revír z poľovných pozemkov už začlenených do uznaného poľovného revíru, tak ako zákon neumožňuje orgánu štátnej správy zrušiť už uznaný poľovný revír právoplatným a vykonateľným rozhodnutím. Prvostupňový orgán v čase konania o uznanie poľovného revíru Q. - B. pritom evidoval ako užívateľa poľovného revíru E.A. Poľovnícke združenie E. - Q.. Právne významnou pre dané konanie je podľa názoru krajského súdu aj existencia právoplatného rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa č. 2003/00039-Čt z 27.10.2003, podľa ktorého poľovné pozemky, ktoré žalobca navrhoval začleniť do poľovného revíru Q. - B.Ž., nachádzajúce sa v katastrálnych územiach obcí Q.T. T. B. sú súčasťou poľovného revíru - E.. Ide podľa názoru krajského súdu o existenciu veci v zmysle právnom schválenej právoplatným rozhodnutím orgánu verejnej správy, ktorej zmena môže nastať iba právnou procedúrou vymedzenou právnym predpisom (konanie o zmene hraníc a následne konanie o uznanie).

11. Krajský súd konštatoval, že tieto právne závery vzťahujúce sa na rozdielnosť konania o uznanie poľovného revíru podľa § 3 až § 5 zák. č. 274/2009 Z.z. a konania o zmene hranice poľovného revíru podľa § 9 a § 10 zák. č. 274/2009 Z.z. prvostupňový orgán aj žalovaný vyjadrili už v predchádzajúcich rozhodnutiach v správnom konaní (rozhodnutia žalovaného z 29.05.2014 a 08.12.2014). Žalobca teda už v priebehu administratívneho konania mal vedomosť o odlišnosti právnych režimov uznávania poľovného revíru a zmeny hraníc poľovného revíru a východiskových právnych záverov žalovaného aj prvostupňového orgánu. Napadnuté rozhodnutie teda neobsahuje pre účastníkov konania prekvapivé zistenia a z nich vyplývajúce právne významné skutočnosti, pričom nosným záverom žalovaného v napadnutom rozhodnutí je správne konštatovanie o právnej nepriechodnosti návrhu na začatie administratívneho konania z 06.06.2013 o uznanie poľovného revíru Q. - B. z pozemkov v kat. úz. Q. T. B. označených v uvedenom návrhu. Krajský súd poznamenal, že aj zo zápisnice o pojednávaní z 01.06.2017 z obsahu výsluchu žalobcu P. Q. vyplýva, že tak ako to uviedol žalobca „žiadosť bola

podaná podľa § 3 a § 4 zákona č. 274/2009 Z.z., napriek tomu bola naša žiadosť zamietnutá." Samotný žalobca teda potvrdil, v akých právnych medziach malo prebiehať a prebiehalo právoplatne skončené administratívne konanie o návrhu na začatie konania zo 06.06.2013.

12. Krajský súd záverom zdôraznil rozdielnosť podmienok uznávania poľovného revíru podľa § 3 až § 5 zák. č. 274/2009 Z.z. a konania o zmene hranice poľovného revíru podľa § 9 a § 10 zák. č. 274/2009 Z.z. (iné oprávnené subjekty), a to najmä s ohľadom na ochranu práv a právom chránených záujmov ďalších subjektov. Krajský súd zdôraznil aj účel zák. č. 274/2009 Z.z. a s tým súvisiacu požiadavku na stabilitu právnych vzťahov týkajúca sa výkonu práva poľovníctva, ktorej právnymi garantmi sú orgány verejnej správy uvedené v zák. č. 274/2009 Z.z.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

13. Rozsudok krajského súdu napadol žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnou sťažnosťou z 28.09.2017 (č. l. 71), v ktorom uviedol nasledovné dôvody kasačnej sťažnosti:

- krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.),
- krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.).

14. Sťažovateľ odôvodnil svoju kasačnú sťažnosť tým, že krajský súd sa fakticky stotožnil s celou argumentáciou žalovaného, vec nesprávne právne posúdil a priklonil sa k formalistickému postupu správnych orgánov. Krajský súd považuje za určujúci obsah návrhu na začatie administratívneho konania a následne však posudzovanie obsahu návrhu limituje na znenie návrhu formálne označeného ako žiadosť o uznanie poľovného revíru. Sťažovateľ nepopiera uplatnenie dispozičnej zásady, ale má za to, že z obsahu návrhu z 06.06.2013 a postupu v konaní je zrejmá snaha a cieľ vlastníkov poľovných pozemkov odčleniť sa z poľovného revíru E. a vytvoriť nový revír. Implicitne zmeniť hranice revíru E. a vytvoriť nový revír Q.- B. Táto vôľa vytvoriť nový revír bola podľa názoru sťažovateľa prejavovaná vlastníckymi na zhromaždení a zástupcami v žiadosti z 06.06.2013 a zápisnica z 05.06.2013 v sebe obsahuje aj vôľu odčleniť sa od doterajšieho poľovného revíru, čo nie je možné bez zmeny hraníc.

15. Podľa sťažovateľa rozhodnutie vlastníkov o zmene hraníc procedurálne odkazuje na konanie o uznávaní poľovného revíru, neukladá vyššie procesné nároky pre účastníkov zhromaždenia. Podľa § 10 ods. 4 zák. č. 274/2009 Z.z. v žiadosti o zmenu hraníc nie je na rozdiel od žiadosti o uznanie poľovného revíru potrebné priložiť doklad o vlastníctve k poľovným pozemkom, z ktorých má byť poľovný revír uznaný (sťažovateľ odkázal na vyjadrenie z 25.05.2017).

16. Sťažovateľ ďalej uviedol, že žiadosť podávali vlastníci osobne bez právneho zastúpenia, a preto na nich nemali byť kladené také formálne požiadavky na obsah podaní ako kladú správne orgány a krajský súd v rozsudku (sťažovateľ poukázal na právnu teóriu týkajúcu sa posudzovania obsahu podaní a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ-o-KS62/2016). Podľa sťažovateľa bolo povinnosťou správnych orgánov vo veciach, ktoré majú verejnoprávny charakter (ochrana zveri, prírody a pod.) postupovať taktiež aktívne a nesmú limitovať a zachovávať formalistický prístup.

17. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie alebo eventuálne, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Sťažovateľ žiadala priznať úplnú náhradu trov konania.

B)

18. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 20.11.2017 (č. l. 90) žalovaný uviedol, že sa plne stotožňuje so

závermi rozsudku krajského súdu a dôvody kasačnej sťažnosti považuje za neopodstatnené.

19. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť po jej preskúmaní podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

C)

20. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 21.11.2017 (č. l. 87) sa ďalší účastníci konania v 3. až 8. rade v plnom rozsahu stotožnili so závermi a podaniami žalovaného ako aj s právnym posúdením veci a rozsudkom krajského súdu a odôvodnením tohto rozsudku. Ďalší účastníci konania v 3. až 8. rade majú za to, že ani pri značne extenzívnom výklade obsahu žiadosti z 06.06.2013 by nebolo možné pretaviť vyjadrenie nespokojnosti s konaním poľovníckeho združenia na žiadosť o zmenu hraníc poľovného revíru, pretože nie len že zo zmyslu samotného podania sťažovateľa nevyplýva, že žiadateľ má záujem na zmene hraníc poľovného revíru E., ale navyše neboli splnené ani základné zákonné predpoklady vyplývajúce zo zák. č. 274/2009 Z.z., aby mohla byť daná žiadosť považovaná za žiadosť o zmenu hraníc.

21. Ďalší účastníci konania v 3. až 8. rade poukázali na nemožnosť zrušenia právoplatného rozhodnutia vo veci uznania poľovného revíru vydaním nového rozhodnutia o uznaní nového poľovného revíru, ktorého súčasťou sú aj pozemky prv schváleného poľovného revíru. Zák. č. 274/2009 Z.z. poskytuje ochranu vlastníkov poľovných pozemkov v už uznanom poľovnom revíri, aby nedošlo k odčleneniu pozemkov bez súhlasu všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v rámci už uznaného poľovného revíru. Poukázali na Notársku zápisnicu z 05.06.2013, ktorá obsahuje uznesenie o schválení žiadosti na uznanie poľovného revíru Q.Ň.-B., pričom z jej obsahu je zrejmé, že zhromaždenie bolo zvolané len pre vlastníkov poľovných pozemkov v katastrálnych územiach obce Q. T. B. bez toho, aby sa ho zúčastnili všetci vlastníci poľovných pozemkov poľovného revíru E..

22. Ďalší účastníci konania v 3. až 8. rade poukázali na to, že poľovný revír je potrebné s ohľadom na uvedené považovať za spoločnú vec v zmysle § 139 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. S prihliadnutím na uvedené a taktiež v zmysle § 9 písm. c) zák. č. 274/2009 Z.z. malo najprv dôjsť k hlasovaniu vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru E. o zmene jeho hraníc, následne k rozhodnutiu o zmene hraníc (vyňatie pozemkov z poľovného revíru E.), aby bolo možné ďalším rozhodnutím začlenené do poľovného revíru Q.-B.. V zmysle § 9 písm. c) zák. č. 274/2009 Z.z. nie je postačujúce, že časť vlastníkov poľovných pozemkov poľovného revíru E. prejaví súhlas s uznaním poľovného revíru Q.-B. a to bez toho, aby sa prv hlasovalo o zmene hraníc poľovného revíru E. na zhromaždení vlastníkov všetkých poľovných pozemkov tvoriacich poľovný revír E..

23. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti ďalší účastníci konania v 3. až 8. rade navrhli, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú a priznal im právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

IV.

Právne názory kasačného súdu

24. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná.

Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. októbra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

25. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

26. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je preto v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania správneho súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti vyššie uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti.

27. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

28. Kasačnou sťažnosťou bol napadnutý rozsudok krajského súdu, ktorým bola žaloba zamietnutá. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom a nesprávny procesný postup krajského súdu, ktorý mal za následok znemožnenie účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ako správne uviedol už krajský súd, zásadnou otázkou je možnosť posúdenia žiadosti z 06.06.2013 o uznanie poľovného revíru podľa obsahu ako žiadosti o zmenu hranice poľovného revíru ako aj otázka možnosti uznania poľovného revíru z pozemkov už začlenených do iného poľovného revíru.

Podľa § 79 ods. 1 zák. č. 274/2009 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 79 ods. 2 zák. č. 274/2009 Z.z. v cit. znení všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na

- a) posúdenie projektu podľa § 6 a 7,
- b) zaradenie poľovného revíru do kvalitatívnej triedy podľa § 8,
- c) evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13,
- d) vymenovanie a odvolanie poľovníckeho hospodára podľa § 19 a členov poľovníckej stráže podľa § 28,
- e) schválenie alebo zmenu poľovníckych plánov podľa § 30,
- f) vydanie povolenia podľa § 56 ods. 1 a 3,
- g) rozhodovanie ministerstva podľa § 72 okrem písmena d),
- h) rozhodovanie okresného úradu v sídle kraja podľa § 73 okrem písmena c),
- i) rozhodovanie okresného úradu podľa § 74 ods. 1 písm. h) a i) a § 74 ods. 2 okrem ukladania pokút za iné správne delikty podľa § 78.

Podľa § 18 ods. 1 Správneho poriadku konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu.

Podľa § 18 ods. 2 Správneho poriadku konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho

orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

Podľa § 18 ods. 3 Správneho poriadku o začatí konania správny orgán upovedomí všetkých známych účastníkov konania; ak mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známy, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný predpis, upovedomí ich o začatí konania.

Podľa § 19 ods. 2 Správneho poriadku podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti.

Podľa § 19 ods. 3 Správneho poriadku pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 274/2009 Z.z. v znení účinnom v čase podania žiadosti, žiadosť o uznanie poľovného revíru môže podať vlastník alebo vlastníci poľovného pozemku na príslušný obvodný lesný úrad.

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 274/2009 Z.z. v cit. znení vlastníci poľovných pozemkov rozhodujú o podaní žiadosti o uznanie poľovného revíru na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov (ďalej len "zhromaždenie").

Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 274/2009 Z.z. v cit. znení žiadosť o zmenu hranice uznaného poľovného revíru podľa § 9 môže podať vlastník poľovného revíru, ak v doterajšom poľovnom revíri, po navrhutej zmene poľovného revíru, zostanú dodržané podmienky podľa § 3 alebo sa dosiahne dodržanie týchto podmienok pričlenením zostávajúcich poľovných pozemkov k susednému poľovnému revíru.

29. Sťažovateľ je toho názoru, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec a priklonil sa k formalistickému postupu správnych orgánov. Sťažovateľ má za to, že z obsahu návrhu ako aj ďalšieho konania je zrejmé, že tu bola vôľa vlastníkov vytvoriť nový poľovný revír Q.-B. s tým, že sa odčlenia od poľovného revíru E.. Z uvedeného je podľa názoru sťažovateľa nepochybné, že implicitne žiadali zmenu hraníc. Sťažovateľ namietal, že nakoľko bola žiadosť podaná bez právneho zastúpenia, nemajú byť na jej obsah kladené také formálne nároky, ako to tvrdia prvostupňový orgán, žalovaný ako aj krajský súd. Žiadosť z 06.06.2013 má byť posudzovaná podľa obsahu ako žiadosť o zmenu hraníc a nemá byť zachovávaný formalistický prístup (bližšie body 14 až 16 tohto rozsudku). Tieto dôvody kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené, a to s poukazom na nasledovné.

30. Z obsahu administratívneho spisu pre kasačný súd vyplýva, že dňa 06.06.2013 bola Obvodnému lesnému úradu Košice, Odbor lesného hospodárstva a poľovníctva doručené podanie označené ako „Žiadosť o uznanie poľovného revíru“, ktorej prílohou bola aj notárska zápisnica (odpis) osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov zvolaného podľa § 5 zák. č. 274/2009 Z.z. v katastrálnom území „Q., B.“, konaného dňa 05.06.2013. Z notárskej zápisnice vyplýva, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov v súlade s ustanovením § 5 zák. č. 274/2009 Z.z. rozhodlo o podaní žiadosti o uznanie nového poľovného revíru „Q., B.“. Ako vyplýva zo žiadosti z 06.06.2013 „vlastníci poľovných pozemkov zastúpení splnomocnencami zvolenými na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov konanom dňa 5.6.2013 uvedených v prílohe č. 1 tejto žiadosti v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 a nasl. zákona číslo 274/2009 Z. z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov, týmto podávame žiadosť o uznanie poľovného revíru Q. - B. vytvorených z našich pozemkov v katastrálnom území obcí Q. T. B.“.

31. Zo žiadosti o uznanie poľovného revíru ďalej vyplýva, že pozemky sú v súčasnej dobe začlenené do poľovného revíru E., ktoré užíva Poľovnícke združenie E. Q., avšak žiadatelia nezdieľajú a nesúhlasia s konaním niektorých členov. Z uvedeného dôvodu bolo zvolané zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov začlenených do navrhovaného poľovného revíru, ktoré rozhodlo o podaní žiadosti o uznanie

poľovného revíru. Vlastníci poľovných pozemkov žiadali o vydanie rozhodnutia o uznaní navrhovaného poľovného revíru. Za žiadosť o uznanie poľovného revíru bol zaplatený správny poplatok v kolokových známkach vo výške 200 eur.

32. Kasačný súd dospel rovnako ako krajský súd k záveru, že je pre celé administratívne konanie určujúca žiadosť z 06.06.2013, nakoľko konanie o uznanie poľovného revíru ako aj konanie o zmene hranice poľovného revíru je ovládané dispozičnou zásadou. Obsah návrhu účastníka konania je pre zadanie obsahu administratívneho konania určujúci právny rámec a správny orgán sa od takto stanoveného rámca nie je oprávnený odchýliť.

33. Podľa názoru kasačného súdu je nielen z formálneho označenia, ale najmä z obsahu žiadosti z 06.06.2013 zrejme, že vlastníci poľovných pozemkov v katastrálnom území Q. T. B. zastúpení splnomocnencami žiadali uznať nový poľovný revír Q.-B. v zmysle § 3 až 5 zák. č. 274/2009 Z.z. a neiniciovali ním konanie o zmene hranice poľovného revíru E. podľa § 9 a 10 zák. č. 274/2009 Z.z. Táto vôľa je zrejme nielen zo žiadosti (opakovaná tvrdenie o podaní žiadosti o uznanie poľovného revíru ako aj zaplatený správny poplatok k žiadosti o uznanie poľovného revíru a nie o zmenu hraníc) a notárskej zápisnice, ale aj z vyjadrení žalobcu v administratívnom spise (tvrdenie o podaní žiadosti podľa § 4 zák. č. 274/2009 Z.z.). Počas administratívneho konania k zmene predmetu a obsahu administratívneho konania nedošlo. Navyše ako krajský súd správne konštatoval, žalobca mal už v priebehu administratívneho konania vedomosť o odlišnosti právnych režimov uznávania poľovného revíru a zmeny hraníc poľovného revíru, ako aj východiskových právnych záveroch prvostupňového orgánu a žalovaného počas administratívneho konania.

34. Námietku sťažovateľa o formalistickom prístupe prvostupňového orgánu, žalovaného a napokon aj krajského súdu, ktorí mali žiadosť podľa sťažovateľa posudzovať podľa obsahu a nie podľa formálneho označenia, najmä keď bola žiadosť podaná bez právneho zastúpenia, vyhodnotil kasačný súd za nedôvodnú. Ako bolo už vyššie uvedené, aj z obsahu žiadosti nepochybne vyplýva vôľa iniciovať konanie o uznanie poľovného revíru Q.-B. a nie ako to tvrdí sťažovateľ implicitne zmeniť hranice revíru E.. Na uvedenom závere nemení nič ani konštatovanie v žiadosti, že sú pozemky začlenené do poľovného revíru E.. Ustanovenia § 19 ods. 2 a 3 Správneho poriadku stanovuje pre správne orgány povinnosť posudzovať podanie podľa obsahu a v prípade, ak podanie nemá predpísané náležitosti, má správny orgán pomôcť účastníkovi nedostatky návrhu odstrániť. Prvostupňový orgán tak urobil, keď vyzval žiadateľov o doplnenie žiadosti, nakoľko táto neobsahovala všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 4 zák. č. 274/2009 Z.z. (výzva z 22.07.2013). Kasačný súd navyše poznamenáva, že žiadosť z 06.06.2013 obsahovala všeobecné náležitosti podania stanovené v § 19 ods. 2 Správneho poriadku. Zo žiadosti bolo zrejme, kto ju podáva (vlastníci poľovných pozemkov), akej veci sa týka (uznanie poľovného revíru Q.T.-B.) a čo sa navrhuje (uznať navrhovaný poľovný revír Q.-B.), a preto nebol dôvod na pochybnosti o obsahu žiadosti a na posudzovanie žiadosti ako o žiadosti o zmenu hraníc poľovného revíru. Vo svetle uvedeného nemožno vyhodnotiť postup správnych orgánov ani krajského súdu podľa kasačného súdu za formalistický.

35. Kasačný súd sa stotožňuje aj s výkladovým záverom krajského súdu, že z ustanovení § 3 a § 4 zák. č. 274/2009 Z.z. vyplýva, že nie je možné uznať poľovný revír z poľovných pozemkov už začlenených do uznaného poľovného revíru, tak ako zákon neumožňuje bez zachovania zákonného postupu zrušiť už právoplatným a vykonateľným rozhodnutím uznaný poľovný revír E.. Týmto rozhodnutím bolo rozhodnutie č. 2003/00039-Čt z 27.10.2003, podľa ktorého poľovné pozemky, ktoré žalobca navrhoval začleniť do poľovného revíru Q. - B., nachádzajúce sa v katastrálnych územiach obcí Q. T. B. sú súčasťou poľovného revíru E.. Ako správne uzavrel krajský súd (a taktiež žalovaný v napadnutom rozhodnutí) až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o zmene hraníc poľovného revíru stráca podľa § 10 ods. 6 zák. č. 274/2009 Z.z. platnosť predchádzajúce rozhodnutie o uznaní poľovného revíru. Pred rozhodnutím o uznaní poľovného revíru Q.-B. musí preto aj podľa názoru kasačného súdu predchádzať konanie o zmene hraníc poľovného revíru E., ktoré však iniciované nebolo.

36. Otázkou začlenenia pozemkov do viacerých poľovných revírov sa Najvyšší súd už zaoberal v

rozsudku sp. zn. 8Sžo/65/2016 z 28.06.2018 a podľa kasačného súdu sú jeho závery aplikovateľné aj v prejednávanej veci:

„Najvyšší súd sa taktiež s týmto právnym názorom stotožňuje, pričom poukazuje na § 3 ods. 2 písm. c/ Zákona o poľovníctve, podľa ktorého poľovné pozemky, z ktorých je poľovný revír uznaný, musia byť celé zahrnuté do niektorého poľovného revíru. Z uvedeného vyplýva (gramatický a logický výklad), že poľovný pozemok môže byť zahrnutý len do jedného poľovného revíru. V prípade, ak by zákonodarca mienil pripustiť zaradenie pozemkov do viacerých poľovných revírov, uvedený zámer by legislatívne ošetril tak, aby boli vyriešené prípadné kompetenčné a obdobné konflikty. Formulácia ustanovenia, ktorá predpokladá zaradenie „do niektorého poľovného revíru“ predpokladá zaradenie do jedného konkrétneho revíru, ktorý bude následne spravovať konkrétne poľovnícke združenie. Správne orgány vychádzali z toho, že pozemky majúce tvoriť poľovný revír U. sú zaradené do uznaného poľovného revíru P., preto aplikujúc právny názor vyslovený vyššie postupovali správne, ak neuznali navrhovaný poľovný revír U. dôvodiac, že poľovné pozemky, ktoré majú byť súčasťou navrhovaného poľovného revíru, sú aktuálne zaradené v už existujúcich poľovných revíroch.

Postup zmeny hranice poľovného revíru upravujú ust. §§ 9 a 10 Zákona o poľovníctve. V žiadnom prípade konanie podľa § 10 Zákona o poľovníctve nie je subsumované pod konanie podľa § 4 Zákona o poľovníctve. Na to, aby sa navrhovateľ mohol v prejednávanej veci úspešne domáhať uznania poľovného revíru, ktorý je súčasťou iného poľovného revíru, musí sa najprv úspešne domôcť zmeny hraníc už existujúceho poľovného revíru tak, že predmetné územie bude z neho vyčlenené. Prípadné komplikácie, ktoré v rámci procesu vyvstanú, nemôžu byť prekážkou zákonného postupu a aj logického postupu.“

37. Vo svetle uvedeného konanie o uznaní nového poľovného revíru podľa § 3 a § 4 zák. č. 274/2009 Z.z. nie je možné stotožňovať s konaním o zmene hraníc poľovného revíru podľa § 9 a § 10 zák. č. 274/2009 Z.z., ako to správne vyhodnotil aj krajský súd. Kým žiadosť o uznanie poľovného revíru mohol v čase podania žiadosti podať vlastník alebo vlastníci poľovného pozemku, z ktorého má byť poľovný revír uznaný, žiadosť o zmenu hranice poľovného revíru mohol podať vlastník poľovného revíru. V prípade, ak by sme pripustili možnosť rozhodnutia o uznaní poľovného revíru z pozemkov, ktoré sú už začlenené do iného poľovného revíru, nebola by zabezpečená ochrana práv a právom chránených záujmov ďalších subjektov, ktorí by však boli účastníkmi konania o zmene hranice. Zák. č. 274/2009 Z.z. však poskytuje ochranu vlastníkov poľovných pozemkov v už uznanom poľovnom revíri, aby nedošlo k odčleneniu pozemkov bez vedomosti resp. súhlasu vlastníkov poľovných pozemkov v rámci už uznaného poľovného revíru, a to presne stanoveným zákonným postupom (konaním o zmene hraníc).

38. Pokiaľ potom krajský súd uzavrel, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí správne konštatoval právnu nepriechodnosť návrhu na začatie administratívneho konania (žiadosti) z 06.06.2013 o uznanie poľovného revíru Q.-B. z pozemkov v katastrálnom území Q. T. B., kasačný súd nezistil v kasačnom konaní dôvod sa od týchto záverov odchýliť. Žalovaný aj prvostupňový orgán postupovali v konaní o uznanie poľovného revíru na základe žiadosti z 06.06.2013 v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 274/2009 Z.z. a Správneho poriadku.

39. Najvyšší súd má na základe vyššie uvedených záverov za preukázané, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu zamietol. Napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia, pričom vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a v súlade so zákonom riadne právne posúdené. Uvedené možno konštatovať aj o rozhodnutí krajského súdu, ktoré spĺňa atribúty rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces a v konaní a rozhodovaní správneho súdu nebolo zistené porušenie zákona (§ 440 S.s.p.). Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými v predchádzajúcich konaniach o tom, že žiadosti o uznanie poľovného revíru Q.-B. z 06.06.2013 nebolo možné vyhovieť.

40. Pre úplnosť považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne nové skutočnosti, právne významné pre uvedené konanie, s ktorými by sa krajský súd v rámci svojho

konania nezaoberal. Námietky sťažovateľa uplatnené v kasačnej sťažnosti teda nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol. Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

41. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok sťažovateľa a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo vyššie uvedených rozhodnutiach (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 8Sžo/65/2016, pri ktorom kasačný súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od jeho obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 469 v spojení s § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A-24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A-48554/10 z 25.11.2014), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

42. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

43. Ďalším účastníkom konania v 3. až 8. rade priznal kasačný súd právo na náhradu trov kasačného konania voči sťažovateľovi, ktorý nebol v konaní o kasačnej sťažnosti úspešný. V zmysle § 169 prvá veta S.s.p. im priznal právo na náhradu tých trov kasačného konania, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti (povinností), ktorú im správny súd uložil, nakoľko nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).